

*Мельничук І.С.
студентка юридичного факультету
Національного авіаційного університету (Київ)
Науковий керівник: к.і.н., доцент кафедри
теорії та історії держав і права НАУ
Череватюк В.Б*

СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ТА ЇХ ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ

Вже який рік поспіль народ в Україні прагне змін і уявляючи значно краще безтурботне життя в Європі, вимагає Європи і в нас. Цілком зрозумілим є і те, що якою би не була нова влада, істотних змін за один чи два роки ми не отримаємо. Проте поступово рухатись до визначеної мети, вивести державу на вищий рівень розвитку можливо, лише варто усвідомити, що це залежить і від влади, яку ми брали, і від кожного з нас. Важливим у цьому процесі розвитку є результат, який залежить від визначеності, яку ж саме державу ми будуємо? Що може вплинути на цей результат?

Україна – незалежна, соціальна, демократична, правова, соборна держава, яка здолала чимало перешкод на своєму шляху становлення. Хтось піднімав Україну на новий рівень, хтось спричиняв руїну, але народ не здається, а надалі прагне змінюватись і змінювати.

Як же буде змінювати державу нова влада? На який шлях нас спрямовує? Головний ідеолог партії «Слуга народу» Руслан Стефанчук, зазначає, що в основі ідеології партії - лежить ідеологія лібертаріанства, зокрема, ліберальна модель економіки, ліберальна модель, відносин з відповідними національними особливостями ".І мета такої ідеології цілком зрозуміла для нас – побудувати в Україні державу, де налагоджені нормальні відносини між людьми і державою, а людина є вищою цінністю.

Не зайвим буде зауважити, що на всіх етапах розвитку цивілізації проблема цих відносин піднімалась науковцями - теоретиками держави. Що ж до самого поняття, «лібертаріанство», походить від латинського *libertas* – «свобода». На перше місце ідеологія лібертаріанства ставить саме свободу – всього і у всьому. В основі лібертаріанства лежить принцип самоналежності, тобто природне право кожної людини вільно розпоряджатися власним тілом і виробленими нею чи отриманими в ході добровільного обміну предметами власності. З принципу самоналежності виникає і принцип неагресії, тобто переконання у тому, що будь-яке насилля щодо іншої особи або її майна є нелегітимним.

Лібертаріанство як філософія є неоднорідним. Одночасно існують праве і ліве лібертаріанство. Останнє також відоме як лібертарний соціалізм, що відрізняється від класичного соціалізму негативним ставленням до будь-яких форм тоталітаризму. Частина лібертаріанців вважає неприпустимим втручання у приватне життя людини навіть з боку держави, у зв'язку з чим, наприклад, вони сприймають податки як крадіжку і грабіж. Інші лібертаріанці сприймають оподаткування як неминуче зло, як і державу в цілому, висловлюючись за мінімізацію її впливу на життя громадян. У економіці прихильники цієї ідеології є беззаперечними прихильниками вільного ринку без митних та інших бар'єрів. Вони також виступають проти законодавчого

встановлення мінімального рівня оплати праці. Частина лібертаріанців виступає навіть проти обов'язкової середньої освіти. Що стосується соціальної політики, то турбота про бідних, в їх уявленні, повинна здійснюватися через благодійність. Лібертаріанці також виступають проти загальної військової повинності [2].

Поки що важко сказати, що саме з ідеології реалізується сьогодні, проте відбуваються інші процеси, пов'язані з розвитком держави. Як повідомив віцепрем'єр з питань цифрової трансформації Михайло Федоров, за півтора-два роки Україну повністю покрийть широкосмуговим Інтернетом. За його словами зараз іде процес перерозподілу частот між операторами мобільного зв'язку для того, щоб звільнити діапазон необхідний для широкосмугового доступу до мережі. І уся комунікація громадян із державними структурами має перейти в інтернетпростір [3].

Президент України також підтримує інноваційні погляди і виступає за впровадження проекту «Держава в смартфоні». Даний проект полегшить будь-яку процедуру пов'язану з отриманням державних послуг, змінить взаємодію держави з людьми та тим самим зробить її так званим сервісом для людей.

Початок створення провідного сучасного інформаційного суспільства уже покладено, 23 жовтня Кабінет міністрів України затвердив пілотний проект, в межах якого водії зможуть показувати свої права зі смартфона. Відповідне рішення ухвалили під час засідання. Уряд схвалив низку постанов, які дозволять водіям не носити зі собою водійські права. Їх можна буде показати зі спеціального додатка, який обіцяють випустити найближчим часом. Кабмін поставив мету – до 2024 року усі послуги перевести в он-лайн.

Разом з тим в Уряді запустили низку електронних послуг для водіїв, зокрема замовлення номера автомобіля. Тобто запущено процес запровадження цифровізації документів, які будуть завжди під рукою — у смартфоні. Після авторизації в електронному кабінеті громадянина через мобільний додаток «Дія», кожен українець зможе швидко та зручно їх пред'явити у разі потреби.

Цей перший крок назвати експериментальним, але хочеться вірити, що він приживеться в нашому суспільстві та в подальшому коло функцій, які можна буде виконувати он-лайн, розшириться.

Окрім цього, певні зміни вносяться і в робочий процес держслужбовців. Відповідно до нового законопроекту, який спрощує процедуру працевлаштування та звільнення держслужбовців, буде запроваджено контрактну державну службу. Контракт має стати головною мотивацією працювати на результат: робота виконана – спокійно працюєш, відсутній результат — вільний. Зміниться також структура оплати праці: більше продуктивності — вища премія.

Отже, приємно, коли в державі розробляють такі прогресивні плани, проекти, які спрямовані на полегшення життя людей, на ефективнішу роботу державних органів та модернізацію суспільства, адже на сьогоднішній день світ технологій досягнув високого рівня, необхідно користуватись цим. Хочеться вірити, що всі плани, які будує влада для розбудови держави, будуть реалізовані і нам вдасться вийти на рівень з розвинутими європейськими країнами.

Список використаних джерел

1. Стефанчук Р.О. URL: <https://interfax.com.ua/news/political/588829.html> (дата звернення: 24.10.2019).
2. Авдєєнко В.А. Труднощі перекладу: у чому небезпека ідеології команди Зеленського. URL: <https://apostrophe.ua/ua/article/politics/2019-06-06/trudnosti-perevoda-v-chem-opasnost-ideologii-komandyi-zelenskogo/26226> (дата звернення: 23.10.2019).
3. Назарова Є. «Держава у смартфоні» і конституційні цифрові права»: веб-сайт. URL: <https://www/radiosvoboda.org/a/30187139.html> (дата звернення: 22.10.2019).

Михайлова В.В.

*студентка магістратури
юридичного факультету*

*Тернопільського національного
економічного університету*

*Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри
кримінального права та процесу ТНЕУ*

Олійничук Р.П.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ МАЛОЗНАЧНОСТІ ЯК ОБСТАВИНИ, ЩО ВИКЛЮЧАЄ ЗЛОЧИННІСТЬ ЗЛОВЖИВАННЯ ВЛАДОЮ АБО СЛУЖБОВИМ СТАНОВИЩЕМ

Корупція в сучасному та цивілізованому світі розглядається як негативне і деструктивне соціальне явище. Вона становить серйозну загрозу основним принципам та цінностям демократії, знижує рівень довіри громадян до державної влади, порушує принцип верховенства права, робить неможливим реальне забезпечення прав і законних інтересів людини, перешкоджає соціально-економічному розвитку держави.

Згідно ч.1 ст 364 КК України зловживання владою або службовим становищем, тобто умисне, з метою одержання будь-якої неправомірної вигоди для самої себе чи іншої фізичної або юридичної особи використання службовою особою влади чи службового становища всупереч інтересам служби, якщо воно завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам, свободам та інтересам окремих громадян або державним чи громадським інтересам, або інтересам юридичних осіб [1].

В частині 2 ст. 11 КК України зазначено, що не є злочином дія або бездіяльність, яка хоча формально і містить ознаки будь-якого діяння, передбаченого цим Кодексом, але через малозначність не становить суспільної небезпеки, тобто не заподіяла і не могла заподіяти істотної шкоди фізичній чи юридичній особі, суспільству або державі [1].

Вчені у галузі кримінального права не дійшли єдиного висновку щодо можливості визнання малозначними корупційних злочинів.

О. З. Гладун стверджує, що визнання малозначними корупційних правопорушень суперечить принципам запобігання і протидії корупції, не відповідає міжнародним стандартам у цій сфері, не сприяє вирішенню завдань судочинства і створює легальні можливості для уникнення відповідальності корупціонерів [2].